ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **EMP - Elektromont Teplice s. r. o.**, se sídlem Zemská 818, Teplice, zastoupena Mgr. MUDr. Jaroslavem Maršíkem, advokátem se sídlem nám. Svobody 1, Teplice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61/39, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2010, č. j. 4310/10-1200-505957, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2011, č. j. 15 Af 59/2010 - 56,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se zamítá.**

**II.** Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Krajský soud rozsudkem ze dne 15. 8. 2011, čj. 15 Af 59/2010 - 39, zamítl žalobu žalobkyně. Proti rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 2. 9. 2011 kasační stížnost. Přes výzvu soudu však neuhradila soudní poplatek spojený s podáním kasační stížnosti. Proto soud usnesením ze dne 20. 10. 2011, čj. 15 Af 59/2010 - 56, řízení o kasační stížnosti zastavil.

[2] Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka včas kasační stížnost. V ní zejména namítá, že k zaplacení soudního poplatku byl vyzván jen její právní zástupce, nikoliv ona samotná.

[3] Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu a z důvodu uvedeného v kasační stížnosti. Neshledal vadu, kterou by se musel zabývat i bez návrhu (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Stěžovatelka mohla uplatnit jen důvod kasační stížnosti, který lze podřadit § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy tvrzenou nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Zdejší soud byl proto oprávněn přezkoumat jen správnost závěru krajského soudu o zastavení řízení. Námitky týkající se nezákonnosti správního rozhodnutí se proto míjí s podstatou řízení o této kasační stížnosti.

[6] Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. Současně však § 42 odst. 2 s. ř. s. stanoví, že má-li účastník zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník *něco osobně vykonat*, doručí se i jemu. Klíčová je tedy otázka, zda výzva k placení soudního poplatku směřovala k něčemu, co musí účastník vykonat *osobně*.

[7] Uvedeným problémem se Nejvyšší správní soud zabýval mnohokrát v minulosti. Finálně se k němu vyjádřil jeho rozšířený senát. Ten v rozsudku ze dne 22. 7. 2005, čj. 2 Afs 187/2004 - 69 konstatoval, že *„placení soudního poplatku není úkonem, který by musel vykonat účastník osobně, nýbrž se jedná o úkon, který může vykonat jeho zástupce. Z žádného ustanovení zákona č. 549/1991 Sb. neplyne povinnost poplatníka osobně zaplatit soudní poplatek. Jde proto o zastupitelné jednání a nedostatek osobního prvku jednajícího nezpůsobuje neplatnost či neúčinnost tohoto jednání*“ (publ. pod č. 726/2005 Sb. NSS; všechna zde cit. rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz).

[8] Má-li účastník v řízení právního zástupce, výzva k zaplacení soudního poplatku se proto doručuje podle § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze zástupci. Je nerozhodné, kdo skutečně jménem poplatníka poplatek zaplatí. Jde tak o typické zastupitelné jednání, kde nedostatek osobní aktivity poplatníka nezpůsobuje neplatnost nebo neúčinnost takového úkonu. Důležité je, aby byl soudní poplatek zaplacen. Tento výklad nemá za následek omezení přístupu k soudu. Účinné je totiž i dodatečné zaplacení soudního poplatku. V řízení se pokračuje, pokud je zaplaceno dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2008, čj. 5 Afs 147/2007 - 103). O ústavnosti tohoto závěru nepochyboval ani Ústavní soud [viz např. usnesení sp. zn. II. ÚS 671/02 ze dne 28. 1. 2004 (U 2/32 SbNU 455)].

[9] Krajský soud tak správně k zaplacení soudního poplatku vyzval jen právního zástupce stěžovatelky. Vzhledem k tomu, že zákonem stanovený poplatek stěžovatelka neuhradila ani v předepsané lhůtě, ani dodatečně, krajský soud řízení o kasační stížnosti správně zastavil. Jediná relevantní námitka stěžovatelky je proto nedůvodná.

[10] Kasační stížnost byla proto zamítnuta jako nedůvodná (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a ani soud z obsahu spisu žádné náklady převyšující rámec jeho běžné administrativní činnosti neshledal. Proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu